

Това показва, че тѣ не разбиратъ любовта. Любовта не изключва знанието. Който изключва знанието, той нѣма любовь. Вие ще цитирате стиха отъ Писанието, дето се казва, че знанието възгордява. Да, знание безъ любовь възгордява, но знание съ любовь — осмисля и украсява живота. Сега, ще направите друго възражение, че знанието ограничава човѣка. Не, знанието внася свобода. Безъ знание истината не може да дойде въ човѣка. Животътъ, знанието и свободата трѣбва да се свържатъ въ едно звено. На никого не позволявайте да туря клинъ въ вашитѣ разбирания. Никоя сила въ свѣта, била тя отъ физическия, духовния или Божествения свѣтъ, не е въ състояние да разедини съединението, което е образувано отъ живота, знанието и свободата.

Казвамъ: каквото и да мислите, както и да философствувате, тази е основата, върху която трѣбва да поставите своя животъ. Ако нѣмате тази философия, каквото и да мислите, всичко ще рухне. Днесъ мислите нѣщо, но на другия день казвате, че ще умрете. После, поглеждате къмъ кжщата си и ви става мжно. Ако не умирашъ, тази кжща има смисълъ. Днесъ раждашъ деца, но утре тѣзи деца умиратъ. Ако децата ти не умиратъ, има смисълъ да се раждатъ; но ако ти умирашъ, ако и тѣ умиратъ, какъвъ смисълъ има въ това, че си се родилъ? Ще кажете, че Господъ е създалъ свѣта така. Не, такъвъ свѣтъ Господъ не е създавалъ. Свѣтъ, въ който хората умиратъ, не е създаденъ отъ Бога, но отъ самитѣ тѣхъ. Когато Богъ създаде свѣта, Той написа единъ надписъ и го даде на Адама. Тамъ бѣше написано: Ти ще живѣешъ вѣчно въ райската градина, и никога нѣма да умирашъ. Възъ основа на тия думи, Адамъ си правѣше изчисления, колко хиляди години ще живѣе. Гос-